

СИНДИКАТ РАДНИКА У ПРОСВЕТИ СРБИЈЕ

СРП

БЕОГРАД, Дечанска 14/5; тел/факс: 011/3236-259, 025/420-093
E-mail: sob@beograd.com, sindiso@sbb.rs

ВЛАДА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

Министарство финансија и привреде

Београд, Кнеза Милоша 20

- Н/р мр Млађану Динкићу, министру

Поштовани,

Како нам нисте одговорили на наш допис од 19.04.2013.г. у коме смо Вас упозорили на штетне последице (по буџет, а још више по запослене у просвети који би без своје воље постали пензионери уколико имају испуњен пун радни стаж и непуну добну границу) које може произвести доношење Закона о изменама и допунама Закона о основама система образовања и васпитања, конкретно у том случају, а везано за члан 144. овог Закона који је Министарство просвете, науке и технолошког развоја усвојило, а на предлог Уније синдиката просветних радника Србије.

Елем, Министарство просвете је прихватило да се „старом“ члану 144. који се састојао од само једног става „**Радни однос запосленог у установи престаје у складу са Законом, на основу Решења директора**“ додат други став (предлог Уније): „**Наставнику, васпитачу или стручном сараднику престаје радни однос на крају школске године у којој наврши 40 година стажа осигурања или 65 година живота**“.

Како смо јуче (03.06.2013.г.) обавештени од стране ресорног министра, проф. др Жарка Обрадовића, Закон треба данас да потврди Влада и да га потом упути у Народну Скупштину. С обзиром да нисте усвојили наше добронамерне критике, овог, по нама, за просветне раднике катастрофалног предлога, бићемо слободни да још једном поновимо аргументацију због чега смо и онда и сада против тога да се мења члан 144. ЗОСОВ.

Предлагачи новог законског решења имали су у виду да ће се овом мером у просвети ослободити 5.000-6.000 радних места, колико процењено има старијих колега који би у току две године напунили 40 година стажа осигурања, али не и 65 година живота када су по сили закона морали у заслужену пензију. Ако би се применили критеријуми из „новог“ члана 144., они би у години у којој су навршили 40 година стажа осигурања били пензионисани и не би им била остављена могућност да раде до пуних 65 година живота, што је до сада био случај. На тај начин би ионако велики број пензионера био увећан за 5.000-6.000 нових просветарских пензионера, а свима је добро позната чињеница да буџет и данас субвенционише готово половину пензија, чиме би се наметнуо нови притисак на буџет, а на другој страни би се на упражњена радна места довели нови извршиоци. Тачно је да би на тај начин било запослено 5.000-6.000 људи (да ли са целом или непуним нормом остаје да се види) и држава би морала два пута да „одрешу кесу“ - и за новозапослене и за субвенције новопензионисаних који би, да није спорног

члана **144.** став **2.** и даље могли да раде до **65** година, поготово сада када им „над главом виси Дамоклов мач“ законске претње пенала, односно умањења ионако будуће бедне пензије (**6%**) за сваку годину или сваки месец (**0,5%**) који оду у пензију (не добровољно), а због тога што нису испунили и **65** година живота, а можда чак и више ако се приликом нове измене пензијске легислативе уведе нова горња добна граница за пензионисање, о чему се већ увелико шпекулише у стручној и другој јавности.

Дакле, ако се усвоји ново законско решење, запослени који има, нпр. **40** година стажа и **62** године живота биће пензионисан, хтео то или не, а ПИО ће му убудуће исплаћивати пензију и која ће бити за **18%** мања зато што у тренутку пензионисања није испунио оба услова. При томе ће држава за новозапосленог морати обезбедити пуну плату и око **50%** пензије за новог пензионера. Тиме ће апсурд бити до краја, јер ће запослени који је на време или чак пре рока дипломирао, запослио се на време и одужио дуг држави радећи пун радни стаж, бити кажњен умањењем пензије. О „маћехинском“ односу државе према тим људима који су цео радни век провели на учитељском послу, испунили пун радни стаж за разлику од друге **2/3** пензионера који то нису, учећи друге свим оним вредностима које би требао имати ововремени човек и још једном повређивању њих од стране државе, нећемо овај пут. О бризи „социјално одговорне власти“ о „делатности од посебног друштвеног интереса“ писали смо и онако небројено пута.

Управо стога очекујемо да Ваше министарство, када већ то није учинило раније, бар у Скупштини поднесе амандман на овај члан Закона и из прагматичних разлога предложи народним посланицима да се важећи члан **144.** Закона о основама система образовања и васпитања не мења.

Уколико сматрате да је овај захтев потребно додатно и/или усмено образложити, остајемо отворени и за ту опцију. Уколико нам ни овај пут не одговорите, обратићемо се свим посланичким клубовима у Народној Скупштини Републике Србије и покушати да преко њих спречимо доношење измењеног члана **144.** ЗОСОВ.

С поштовањем,

Београд, **04.06.2013.**год.

проф. Хаџи Здравко М. Ковач
генерални секретар НСПРВ и
члан Преговарачког тима СрпС

